SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1859. **Zondag 7 Augustus** **N°. 32.**

PARAMARIBO, 6 AUGUSTUS 1859.

Donderdag den 4n. dezer, des morgens ten 8½ uur werd aan Surinames bevolking door het losbranden van het geschut kennis gegeven van de aankomst ter dezer reede van Zijne Excellentie, den benoemden Gouverneur, den Heer R. F. van Lansberge en gezin. Ruim een uur daarna verliet Zijne Excellentie, onder een salut van 13 schoten van het Kommandements schip, de stoomboot *Paramaribo* en zette, onder een gelijk salvo van het Fort *Zeelandia*, weldra voet aan wal.

Naar het Gouvernements huis geleid, werd Zijne Excellentie in hartelijke bewoordingen door Zijne Excellentie den aftredenden Gouverneur verwelkomd, hetgeen op even hartelijke wijze en met warmte werd beantwoord. Vervolgens had eene korte voorstelling plaats van de ten Gouvernementshuize aanwezige authoriteiten en Commissien, waarmede deze eerste plegtigheid afliep.

Gisteren avond was groote receptie ten Gouvernementshuize, bij welke gelegenheid eene particuliere voorstelling van Heeren en Dames aan Zijne Excellentie den Heer van Lansberge en gezin plaats vond.

Aan de 1e Luitenants Mr. B. E. Coelaço Belmonte en J. W. Engelbrecht en den 2e Luitenant J. Meijers zijn na afloop der parade van de Schutterij op den 4 dezer, eereteekens uitgereikt voor 15 jarige trouwe dienst.

Gisteren is de verjaardag van H. K. H. Wilhelmina Frederika Alexandrina Anna Louisa, dochter van Z. K. H. Prins Frederik der Nederlanden, Kroonprinses van Zweden, als naar gewoonte herdacht geworden.

De stand van zaken in Venezuela blijft voor als nog zeer betreurenswaardig; daarover ontleenen wij uit de Curaçaosche bladen het volgende:

Er komen bij voortduring emigranten van Puerto Cabello en La Guayara alhier aan, en de eerstgemelde plaats wordt nog bedreigd door invallen van de negers der omliggende dorpen. Ook is men beducht dat eerlang eene omwenteling ten gunste der partij van de federatie zal uitbreken. Onlangs zijn van hier naar de overkust en elders al de emigranten, behoorende tot de partij der federatie, vertrokken.

Gelijk men weet, heeft het gouvernement onlangs Commissarissen naar de hoofden der opstandelingen afgevaardigd om te onderhandelen, en een einde aan den burgeroorlog te maken. Het schijnt dat deze poging ter bevrediging der partijen mislukt is; ten gevolge waarvan eene tweede commissie naar Generaal Zamora, die zich in de provincie Varinas bevindt, is gezonden geworden.

Alleen het antwoord van Generaal Gabl. Guebara uit zijn hoofdkwartier te Urama, gedagteekend 6 Julij, is alhier bekend, behelzende zakelijk dat het hem zeer leed doet geen gevolg te kunnen geven aan de uitnoodiging van de regering noch minder eenige voorstellen aannemen, om de zeer eenvoudige reden, dat hij onder de bevelen der opperbevelhebbers van het leger der federatie, de Generaals Falcon en Zamora, staat; dat hij echter aanbiedt de vijandelijkheden te schorsen, tot zoolang hij niet aangevallen wordt.

Venezuela. Uit een officieel Bulletin, gedagteekend Coro 17 Junij 1859, blijkt dat op den 16 Junij door de partij der Federalisten, eene poging is gedaan om het arsenaal te bemagtigen, de bewindhebbers gevangen te nemen en zich aan het hoofd der regering te stellen. Deze poging is mislukt en de rust denzelfden dag hersteld.

Op den middag van den 16 vielen de aanvoerders dezer partij, Ramon Pachana en José Maria Freites, aan het hoofd van een aantal opstandelingen, het garnizoen aan, doch werden dadelijk door de troepen, onder de aanvoering van Kommandant Obero, op de *Plazza* major verslagen en uiteen gejaagd.

De aanvoerders en twee andere opstandelingen, vielen als krijgsgevangenen; een der opstandelingen en een der manschappen werden gekwetst.

Later werden eenige personen, die in de onderneming betrokken waren, in hechtenis genomen, waaronder de Heer Zaldarriaga, tijdelijke president van het door Generaal Zamora opgerigte federale gouvernement te Coro, en de Heer Pro Jesus Maria Romero een der bestuurders van de onderneming zich bevinden.

Naar luid van het bulletin zou, ingeval de poging niet ware mislukt, de aanval een aanvang gemaakt hebben met den moord van den kommandant der troepen, Oberto, en de andere gezaghebbers.

Naar luid van officiele berigten, zegt het bulletin, heeft de krijgsmagt van het gouvernement eene getal sterke van meer dan 8000 man keurtroepen, zoo dat Generaal Zamora niet langer steeds vlugtende een gevecht zal kunnen ontwijken. Deze troepen worden door bekwame bevelhebbers aangevoerd, die hem nopen zullen slag te leveren; men kan derhalve alle oogenblikken het berigt ontvangen, dat hij geheel en al vernield is in de provincie Barquisimeto.

— President Castro heeft wederom een geheel nieuw, liberaal Ministerie gekozen, bestaande uit:

De Heer Aranda, voor de Binnenlandsche zaken en justitie.

De Heer Rendon, Buitenlandsche zaken.

De Heer Echandia, Financien.

Generaal Silva, Oorlog en Marine.

De eerste handeling van het nieuwe ministerie was de dadelijke invrijheidstelling van alle gevangenen wegens staatkundige zaken, en de uitvaardiging van eene algemeene amnestie voor allen, die sedert Maart 1858 uit het land gebannen zijn.

Algemeen was men echter van gevoelen dat dit ministerie van zeer korten duur zal zijn; dat welhaast een ander zal gevormd worden, hetwelk zal bestaan uit Generaal

---

LORD DERBY (STANLEY.)

Lord Derby, of liever, met zijn vollen naam, Edward Geoffrey Stanley, graaf van Derby, het tegenwoordige hoofd der conservatieve partij in Engeland, begon zijne politieke loopbaan als tot de liberale partij behoorende want de Stanley's behooren tot de oude Whig familien van het land. Hij werd den 29 Maart 1796 geboren te Knowsleypark in Lancashire ontving zijne opvoeding te Etan en in Christchurch te Oxford, en reeds in het jaar 1822 werd hij lid van het Lagerhuis waar hij gedurende de twintig daarop gevolgde jaren eene aanzienlijke rol gespeeld heeft. Daar hij met de grootste omzigtigheid te werk ging, en eerst de gewoonten en den aard van het Huis wilde leeren kennen, wachtte hij met het uitspreken zijner eerste redevoering tot het jaar 1824 en hij oogstte daarmede den hoogsten lof in. In zijne tweede redevoering, in die zelfde zitting gehouden, waarin hij de godsdienstkwestie in Ierland behandelde, gaf hij reeds in ruime mate blijken van de slagvaardigheid in den fijnen tact van een politiek redenaar. De heer Macaulay getuigde van hem dat de kennis die hij had van parlementaire verdediging bij hem als het ware instinctmatig was, en dat er moeijelijk een ander redenaar zou zijn op te noemen die zich niet, ten koste zijner toehoorders, tot meester in zijne kunst had weten te verheffen. De jeugdige talentvolle aristocraat vond weldra eene plaats in het Ministerie en was onder Canning en Goderich onder-secretaris van staat voor de kolonien. Later, toen door Lord Grey na den val van het kabinet Wellington de Whigs, voor het eerst sedert een langen tijd weer op het kussen kwamen, verwisselde hij dien post voor dien van secretaris van staat voor Ierland, eene betrekking die hem al spoedig zwaar op de schouders drukken zou, daar de partij die voor de verbreking van den band tusschen Engeland en Ierland ijverde, wegens de concessiën die den Katholieken reeds verleend waren, en de wankelbare stelling van het ministerie, hetwelk de stemmen der Iersche leden van het Lagerhuis niet goed missen kon, in hare eischen een schroomelijken overmoed begon aan den dag te leggen. Bijna had Mr. Stanley zijn ambt niet kunnen aanvaarden, want ofschoon de jeugdige staatsman zeer liberaal was, moest toch in den strijd der verkiezingen te Preston, de erfgenaam van een der weinige Engelsche Pairs familiën die nog tot den ouden adel behooren, het onderspit delven van een toenmaals wel besproken demagogischen grootspreker, Henry Hunt. Hij werd dus te Windsor gekozen en nu moest hij niet zelden geheel alleen den parlementairen strijd voeren tegen O'Connell en Shiel die eene geheel nieuwe taktiek in het Lagerhuis invoerden. Toen verwierf hij zich den naam van kampvechter der debatten, en dien naam verdiende hij wegens het hartstogtelijk vuur zijner rede, de zooveel gewigt in de schaal leggende kracht zijner redeneringen en zijne vernietigende satire. Tijdens de beraadslagingen over de Reformbill in het jaar 1832 speelde hij als verdediger dier Bill eene werkzame rol en in zijne betrekking van staatssecretaris voor Ierland, wist hij de Iersche Bill omtrent de Nationale opvoeding, die ten doel had de Iersche volksscholen van eenen eenzijdig kerkelijken invloed te onttrekken, door het Lagerhuis te doen aannemen. In de volgende zitting begon de strijd tegen de Ierschen Repealers — tegenstanders der Unie — met vernieuwde kracht. Ook Mr. Stanley voerde den Parlementairen strijd hartstogtelijker dan ooit — en de hem aangeborene aristocratische trots in verband met het gevoel zijner meerderheid verleende aan zijn optreden iets kwetsends hetgeen hem vele vijanden op den hals haalde en hem aan de heftigste aanvallen blootstelde. Maar juist in zulk een strijd gevoelde hij zich juist op zijne plaats en hij verlangde geen pardon, zoo min als hij zelf ooit pardon verleende. Deze verbitterde worsteling met de Iersche democratische liberalen heeft welligt het meeste medegewerkt om de aristocratische geaardheid, in Mr Stanley de overhand te doen verkrijgen en hem van zijne partij te vervreemden vooral daar hare stelling tegenover de Iersche Repealers hoe langer hoe toegevender werd. Stanley verwisselde de post van staatssecretaris van Ierland, met dien van secretaris van de koloniën in welke betrekking hij als lid van het kabinet de Emancipatie der West-Indische slaven doorzette. Toen evenwel in 1834 het ministerie van het plan zwanger ging de Protestantsche staatskerk in Ierland nog meer te beperken en dus eene nieuwe concessie te verleenen aan de Iersche oppositie, trad Lord Stanley, en met hem Sir James Graham, Lord Ripon, en de Hertog van Richmond af. De daardoor veroorzaakte scheuring in de vroegere hervorming-partij had aanvankelijk den schijn slechts van voorbijgaanden aard te sullen zijn, doch weldra bleek het dat zulks niet het geval zou wezen maar dat zij veeleer zou blijven voortduren; want, ofschoon na het aftreden van Lord Grey, het aanbod, door Sir Robert Peel aan Lord Stanley voorgesteld weder om in zijn Ministerie zitting te nemen, door dezen geweigerd werd, stemde hij toch zeven jaren lang in met de conservatieve oppositie, en aanvaardde eindelijk in 1841, toen Sir Robert Peel weder een conservatief Ministerie vormde, de portefeuille als Minister van Koloniën. Die portefeuille behield hij vier jaren lang en gedurende dien tijd nam hij, als Lord Stanley, zitting in het Hoogerhuis. Doch zijn bondgenootschap met zijne nieuwe politieke vrienden zou van geen langen duur zijn. Toen tegen het eind van 1845 Sir Robert Peel het grootsch ontwerp vormde het beschermend stelsel vaarwel te zeggen en ondanks den tegenstand der adelijke grondeigenaars de graanregten op te heffen, kon Lord Stanley het niet van zich verkrijgen de traditionele grondbeginselen te laten varen waardoor de partij tot nog toe bijeen gehouden was, en derhalve trad hij uit het kabinet. In het daarop volgende jaar verscheen hij in het Hoogerhuis aan het hoofd eener nieuwe partij, de protectionistische oppositie, van welke partij, in het Lagerhuis, Lord George Bentinck en Mr. Disraeli de hoofdaanvoerders waren. De strijd voor een beginsel dat door de wetenschap reeds lang veroordeeld was en waarvan de toepassing voor de welvaart van het land de noodlottigste gevolgen zou hebben gehad, scheen een hopelooze strijd te zijn, nogtans werd die strijd door Lord Stanley in het Hoogerhuis, en na den dood van George Bentinck door Disraeli in het Lagerhuis, onvermoeid voortgezet; zij wisten hunne aanhangers te paaijen met beloften van de herstelling der beschermende regten, beloften evenwel, die zij toch niet vervullen konden. En zij werden door de gebeurtenissen op de proef gesteld. Toen in 1852 het Whigkabinet dat door de aftreding van Lord Palmerston reeds zoo zeer verzwakt was, ontbonden was, werd, te midden der algemeene ontbinding der partijen, de hoofdleider der conservatieve partij die inmiddels als de veertiende Graaf Derby zijnen kortelings overleden vader was opgevolgd, met de taak belast een nieuw kabinet zamen te stellen. Hij verzamelde de gelederen zijner partij en stelde voor, een Ministerie uit zuiver protectionistische bestanddeelen zamen te stellen die slechts mannen van geringe beteekenis onder de hunnen tellen, maar hij durfde het vraagstuk niet te ondernemen het protectionistische programma tegen de algemeene en luidweerklinkende stem der natie door te zetten. Toen het Parlement op nieuw geopend werd dat intusschen op nieuw gekozen was, moest het Ministerie zelfs uitdrukkelijk verklaren dat het alle gedachte om de beschermende graanregten weder in te voeren geheel en al had laten varen; en de eenige onbeduidende poging die men aanwendde om den teleurgestelden protectionistischen grondeigenaar eenigzins te verzoenen, daar men bij de nieuwe verdeeling der Incometax de grondbezitters, wilde bevoordeelen, strekte het Derby kabinet ten verderve. Met eene meerderheid van 305 tegen 286 stemmen werd dit voorstel in het Lagerhuis verworpen, waarop het Ministerie aftrad. Het had slechts bestaan van Februarij 1852 tot 17 December van datzelfde jaar. Gedurende dit korte tijdsbestek was Lord Derby zoozeer overtuigd geworden van de zwakte zijner partij, dat hij, na den val der coalitie van de aanhangers van Peel met de Whigs in het jaar 1855, het geenszins waagde een ander Ministerie te vormen ofschoon hij daartoe werd uitgenoodigd. Als grond voor deze zijne weigering wendde hij voor dat hij slechts een Ministerie zou kunnen zamenstellen welks bestaan uitsluitend van de grootmoedigheid zijner vijanden zou afhangen. Door zijne driejarige aansluiting bij de partij der oppositie had hij zich in de gelegenheid gesteld gezien menige schitterende redevoering uit te spreken maar hij was verstoken gebleven van de gelegenheid om zijne partij op hechtere grondslagen te vestigen en uit hetzelfde personeel dat ondanks de uitstekende talenten der beide hoofdleiders in 1852 zulk eene schitterende vertooning maakte; heeft hij nu, na den onverwachten val van Lord Palmerston een nieuw conservatief Ministerie gevormd, dat vrede en vriendschap jegens alle Mogendheden toegevendheid jegens Frankrijk omtrent de kwestie der politieke bannelingen behoudens eene kordate houding tegenover het buitenland en geene hervorming in Engeland en Indië op zijne banieren geschreven heeft.

Paez, de Heeren Valentin Espinal, Clemente Zarraga en Dr. Cardenas Delgado.

— Z. M. korvet *Juno*, onder bevel van den Schout bij Nacht A. Baron Collot d'Escury is den 28n. Junij naar Puerto Cabello vertrokken, ten einde des vereischende bescherming te verleenen aan Nederlandsche onderdanen aldaar.

De Napoleontische politiek in Italië is de titel eener brochure, die het licht ziet bij Dentu, dien men te Parijs *le marchand de nouveautés politiques* noemt. Het boekske is een mozaïk van aanhalingen ten voordeele der Italiaansche zaak, die meer pennen dan degens heeft. De schrijver haalt als echte bronnen aan: het 22e. protokol der Parijsche conferentie (zitting van 8 April) waarbij de aandacht van het congres op den toestand van het schiereiland werdt gevestigd; een vertrouwelijk gesprek van koningin Hortense over de Italiaansche opstand van 1831; en het Italiaansche programma van Napoleon I, volgens het *Mémorial de St. Hélène*: «Napoleon wilde het Italiaansche vaderland op nieuw scheppen, de Venetianen, Milanezen, Piemontezen, Genuezen, Toskaners, Parmezanen, Romeinen, Napolitanen en Sardiniers tot eene onafhankelijke natie vereenigen, begrensd door de Alpen en door de Adriatische, Ionische en Middellandsche zeeën; dit was de onsterfelijke trofee, welke hij voor zijnen roem oprigtte. Dit groote en magtige koningrijk Italië zou het huis Oostenrijk te land in bedwang hebben gehouden, en ter zee zouden zijne vloten, vereenigd met die van Toulon, de Middellandsche zee beheerschen, en den ouden handelsweg naar Indië over de Roode zee en Suez beschermd hebben. — Maar Napoleon had vele hindernissen te overwinnen. Hij had tot de consulta gezegd: ««Ik heb twintig jaar noodig om de Italiaansche natie te herstellen.»»

Van zijne rots op St. Helena, volgde de afgezette keizer met angstvalligheid de gebeurtenissen in Italië. Bij het vernemen van den Napolitaanschen opstand van 1820, zeide hij den 26 Jan. 1821 tot Automarchi: «Wat kunnen de Napolitanen tegenover den beheerscher van Italië doen, indien zij niet door eene groote natie ondersteund worden? Worden zij bijgestaan, dan juich ik hunne vaderlandsliefde toe; maar is het anders, dan, dan beklaag ik ze zeer; mijne goede, dierbare Italianen! Zij zullen gedecimeerd worden, zonder dat hun edel bloed stroomt ten nutte van hunnen schoonen grond, die hen zag geboren worden. O, hoe beklaag ik hen! De ongelukkigen zullen in groepen afgedeeld, verdeeld en verspreid, worden door eene massa vorsten, die tot niets anders dienen dan om afkeer te verwekken, de banden te verbreken, die hen vereenigen en die hen beletten elkander te verstaan en tot de gemeenschappelijke vrijheid mede te werken. Dien geest van staatverdeeling trachtte ik te vernietigen. Indien men mij niet voor den tijd had tegengehouden, indien ik had kunnen ten uitvoer brengen wat ik voornemens was te doen, dan zou ik niet gevallen zijn, dan zou ik niet naar het eiland Elba verbannen, en nog minder op deze rots geworpen zijn geworden. Welke herinneringen, welke tijden brengt mij dat schoone Italië te binnen!»

Eindelijk beroept de schrijver zich op de werken van Lodewijk Napoleon Bonaparte, die insgelijks een Italiaansch programma heeft. Wat dit programma bevat, kan de schrijver der brochure ons niet zeggen; misschien echter blijft het niet lang meer een geheim.

Een der jongste nummers van de London *Illustrated News* bevat het volgend belangrijk berigt.

Volgens den Parijschen Correspondent van de *Morning Star*, zijn de generaals Niel, Baraguay d'Hilliers en Leboeuf in den slag van Solferino gesneuveld.

De dood des eersten wordt aldus beschreven. Na den slag was Niel nergens te vinden en vreesde men, dat hij gevangen genomen of onder een hoop dooden geraakt was, waardoor er maar weinig kans bestaan zou hem te herkennen. Na een ijverig onderzoek echter vond men hem gevoelloos tegen onder den stervenden drager, die hem door den strijd gevoerd had en wiens laatste worstelstrijd met den dood, het weinige nog overgebleven leven in het ligchaam zijns meesters scheen af te persen. — De generaal werd, steeds gevoelloos naar het veldhospitaal vervoerd, waar het beproefde oog van Champouleon weldra ontwaarde, dat er geen hoop op redding voor hem overbleef. — Men zond in allerijl om den keizer. Geen woord werd tusschen hen gewisseld, maar de keizer, het teeken van maarschalk van Frankrijk van zijnen hals afnemende, legde het op de borst des stervenden krijgsmans. Ook in dit verschrikkelijk uur verhief zich de natuur onoverwinnelijk en vorderde haar overwigt. De generaal sprong plotseling op en zijne armen om den hals des keizers slingerende, stierf hij op het oogenblik, dat hij zich inspande om zijne dankbaarheid uit te drukken. — De maarschalks-staf was steeds zijn levensdroom geweest en hij stierf met het volste genot van vreugde, dat de vervulling van al zijne wenschen hem baarde.

Baraguay d'Hilliers scheen door een kanonskogel getroffen te zijn en stierf onmiddelijk. Leboeuf ook een goed generaal, bevindt zich onder de gesneuvelden.

TUSSCHEN VICTOR EMANUEL EN ONZE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS BESTAAT ER EEN KLEIN ONDERSCHEID.

Zoo vaak er in 's lands vergaderzaal onderwerpen betreffende ons krijgswezen worden behandeld, komen de *Bijbladen* der *Staatscourant* ons telkens herinneren, dat over 't algemeen onze vertegenwoordigers al bedroefd weinig van die zaken weten.

Menig Nederlander zou al ligt uit die omstandigheid het gevolg durven trekken, dat de rang van *Generaal* voor onze representanten veel te hoog is; dat hun, in overeenstemming met hunne geringe kennis op krijgskundig gebied, ten hoogste genomen slechts den naam van Staten-*Korporaal* zou toegen.

Wie er zoo over denkt, vergist zich echter niet weinig. Bij de gebeurtenissen op het tegenwoordig oorlogsterrein, vinden wij daarvoor het bewijs.

Toen de krijg dezer dagen in Italië losbarstte, plaatste Sardinie's Koning zich eigenmagtig als Generaal aan 't hoofd zijner troepen, zonder vooraf het minste examen nopens zijne bekwaamheid of geschiktheid door te staan. — Niet waar, zoo wordt men gemakkelijk Generaal? Maar Victor Emanuel moest bij Palestro overvloedige bewijzen leveren van zijn heldenaard en van zijne geschiktheid als aanvoerder, alvorens hij door die onweergaloozen Zouaven tot korporaal werd verheven.

Alzoo nu voor Generaalschap weinig of niets gevorderd wordt, terwijl men daarentegen voor den rang van Korporaal zoo van zessen klaar moet wezen, moeten wij immers wel als eene onloochenbare waarheid erkennen, dat de titel van Staten-Generaal tot nog toe voor onze vertegenwoordigers de meest gepaste is, en er nog heel wat verbetering komen moet in hun krijgswetenschappelijk gehalte, alvorens die heeren er aan mogen denken den titel te voeren van Staten-Korporaal.

De gouverneur generaal Phé-Khouai heeft aan eene der oudste Chinesche wetten openlijk afbreuk gedaan, met de emigratie der Chinezen naar het buitenland toe te staan. Alleen heeft hij er de voorwaarde aan verbonden dat de emigratie slechts kan geschieden in overleg met de locale autoriteiten, en zonder eenigen ligchamelijken of zedelijken dwang, ten aanzien der landverhuizers. Nu is het inderdaad ook beter, de zaak eenigzins te regelen, dan haar over te laten aan de willekeur van slavenhalers, die in de laatste tijden reeds stout genoeg waren, om de arme Chinezen met geweld weg te rooven en heimelijk naar Havana over te zenden. Deze menschenroof had reeds aanleiding gegeven tot officieele, vrij hevige klagten van de zijde der mandarijnen. De krachtige tusschenkomst van het Portugesch gouvernement te Macao en de proclamatie van Phé Khouai hebben daaraan thans een einde gemaakt, zoodat men voortaan daar niet meer over dien menschonteerenden handel zal behoeven te klagen.

INGEZONDEN.

SNIPPERTJES,

Uit mijne Portefeuille.

NIEUWE SERIE.

REISONTMOETINGEN VAN „ROBBERT NIKKER,"

DOOR

W. E. H. WINKELS.

Voorwoord.

Het is een gunstig uur, lezers! om de toestand van *Nederlandsch Guijana* door eene humoristische pennenstreek aan elken belanghebbende duidelijk te maken. — Dat gunstig oogenblik in mijn leven, wil ik niet nutteloos voorbij laten gaan en daarom, zie in de *pennenstreek* de moeder en in het *oogenblik* den vader van ROBBERT NIKKER's *reisontmoetingen*.

Het was mij zoet nu onlangs het kanon gebulder te hooren, want het leerde mij VERWISSELING. — Het deed mijne oplettendheid scherpen en mij met een glimlach van verdienden spot op de PERZIAANSCHE SCHIMMEN nederzien, die reeds met hunne ruggen naar het westen, waar de zon van koestering onderging, gekeerd, hun in plooijen gezette gelaatstrekken ophieven naar de schaduw die de verrezene OHRMUZD hen zal willen toewerpen. Ook *ik*, wierp mijne blikken naar den GENIUS van elken nieuwen dag, want *ook ik* hoop op *leven, arbeid* en *vooruitgang*.

Eenmaal, zal de dag toch *waarheid* en *regt* brengen. — Eenmaal zal er toch bij *kennis* moed huizen, om zelfstandig den weg te *reinigen*, waar *zooveel* onkruid uitgeroeid, *zooveel* nieuwe kiemen gezaaid moeten worden, daarbij behoort *licht*, helder klaar *daglicht*, opdat de arbeider duidelijk het goede van het verderfelijke kan onderscheiden, geen licht, gelijk het bliksemvuur dat schroeit en verderft. Neen! licht, dat op elk voorwerp de heldere en donkere zijden doet zien, en de scherpte der vormen duidelijk voor het oplettend oog oproept.

Ik zoude in dit *vóórwoord* eene vleijende *opdragt* kunnen voegen, doch, het zij genoeg gezegd, dat ik deze REISONTMOETINGEN opdraag, aan *ieder*, die het wel met de Kolonie *Suriname* meent en de eenige vleijerij die ik er bijvoeg is deze: Lezers! er zijn velen die dagelijks zeggen: „IK meen het *wel* met de Kolonie." — Maar de kat zeide ook tegen het muisje: „Och lieve! ik houd zooveel van je!" en at het op. — Zouden er nu misschien ook onder u zijn, die als brutale katten, de volkplanting als „hun muisje" beschouwen? Ook verwacht ik van mijne lezers, wier kennis en beschaving ik volstrekt niet betwijfel, of zij zullen zelven de beste regters voor hunne partijdige denkbeelden zijn, na onderzocht te hebben, welke drijfveeren hen tot *dat* denken opwekten.

En thans genoeg als vóórwoord, gelooft gij hier of daar uw gelijkend afbeeldsel te zien, kijk in den eersten spiegel die bij de hand is, en gij zult ondervinden, dat ik allergunstigst tot in de kleinste *nuances*, elke schoonheid in U heb weten terug te geven — die, waar minder voordeelige trekken in te zien zijn, is natuurlijk, het portret van uw buurman — een *vent*, waarvan een man, zoo als gij zijt, niets weten wilt. — Ook verzoek ik u beleefd, dat, vindt gij hier of daar een stukje *waarheid*, om het dan op te rapen, aan alle kanten te bekijken, en bij uw thee- en avondpartijtjes als *dominés-klontjes* rond te dienen, gij zult het zien, dat zelfs het bittere citroenschilletje dat er in zit, op die wijze aangeboden en gebruikt, niet onaangenaam smaakt, en dat een man met een *vrolijk* gezigt en een *goed* hart veel WAARHEID aan de markt kan brengen.

I. *Oorzaak van* ROBS *reis, hij ontvangt, eenige inlichtingen over* Suriname.

„*Arme* ROB!" (JONATHAN.)

„Er viel een vreesselijk slag in mijn jeugdig hart, — een doodelijke stormwind, vernielde alles, wat mijne ziel lief had. Ik was nog geen een-en-twintig jaar, en mijne *illusiën* hadden reeds op eene bedroevende wijze op de klip van het woelende leven, schipbreuk geleden. De dood was tusschen mij en mijne hoop getreden en rafelde al de blaadjes stuk, die uit den bloesemknop mijns levens zich ontwikkeld hadden. — Slechts één woord was er, dat lijden en herinnering ineenvlocht en met de scherpte van een doodend werktuig overal griffelde: „ZIJ STIERF!"

Schrikvolle dagen! toen ik mij van uur tot uur opwond, om nog meer te lijden als ik konden, toen elke vezel in mij terug kromp bij het noemen harer naam. — Afschuwelijke doorgewaakte nachten! waarin ik onverpoosd het geluid van rollende aardkluiten op een doodkist in mijne ooren hoorde galmen, en mijne oogen als een waanzinnige op een kist bleven staren, die allengs bedekt werd door een laag verrottend stof... geen hoop op levensvreugde meer voor mij!... Dwaas, die ik was.

In de geheele schepping, in al de werkgewrochten der natuur, in de geschiedenis van volken en maatschappijen, zullen ingrijpingen, die overspanning teweeg brengen; doch, worden die bewegingen *niet* door te hevige tegenstrijd geschokt, zoo zullen zij schielijk tot *zeer* spoedig tot kalmte terug keeren. Maar de engheid mijner omgeving waarin ik verkeerde, was mij ondragelijk.

„ROBBERT! zei mijn vader: „ga reizen."

Dat denkbeeld, trof mij, „reizen" — de afschuwelijke tooverkring verliet en van wanhoop en smart allengs maakte dat denkbeeld zich eigen met mijne gemoedsgesteldheid en ik zelf begreep, dat reizen, maar *ver* weg, mij goed zoude doen.

Mijn vader was een braaf man, die bij zeer veel kennis, een streng *natuurfilosooph* was. Hij had mij dan ook door het boek der *natuur* de *letters* geleerd in vervolgens leeren *spellen* en woorden aan een koppelen, aan mij zelven overlatende, het *lezen* door ondervindingen mij eigen te maken.

Toen mijn vader zag, dat er kalmte volgde op de overspanning van geest en stof, zeide hij: „ROBBERT! de mensch mag niet stilstaan of te lang zijne aandacht vestigen op iets, dat hem op zijn pad treft; beweging jongen! arbeid, is het middel van troost; laat kinderen kermen, die nog zoo zwak zijn; laat vrouwen huilen, die zelve nooit weten, wat zij eigentlijk willen. Rob! ga reizen!"

Er was een kleine logische onjuistheid in mijn vaders stelling, de goede man, was eene halve eeuw oud en ik, pas een vijfde eener eeuw.

Er werd van af dat uur geraadpleegd, gehoord, familieraden belegd, gewikt en gewogen, juist zoo als in de *kamers*, en dat gebeurde alles om de koers mijner reis te bepalen en wanneer men dacht: „wij zijn er" dan kwam het even juist, als in *die kamers*, op eene stemming aan, die volstrekt *niet* stemde; eindelijk gebeurde het, dat de stemmen *pari* stonden, waarop mijn vader verklaarden, „dat dit het belangrijkste geval zijns levens was," aangezien het duidelijk bleek dat alhier zeven Heel wijzen als gelijken waren, — eene gebeurtenis, zoo zeldzaam, „dat hij begreep dat IK zelf nu maar eene beslissende keuze moest doen."

„*Suriname!*" riep ik, ik wil naar *Nederlandsch Guiana*! naar het land der SURINEN.

„Top!" zeide mijn vader, „Mijne heeren! de vergadering is gesloten."

Dagen daarop, sprak mijn vader mij ernstig aan, „ROB!, zei hij, „ik houd niet van besluiten tegen te werken, noch iemands denkbeelden te ontzenuwen, maar je hebt eene ongelukkige keuze gedaan, dit *Suriname* is een.. wil ik er u eens eene duidelijke schets van geven?"

„Gaarne."

„Luister goed, ROB! ik handel alleen over menschen, niet over het land. Wanneer men in *Nederland* van de overzeesche bezittingen spreekt, dan denkt *jeugd* en *schijn* dat dáár het fortuin reeds maar lien zit uit te kijken, maar, helaas jongen! het is er evenmin zoo voor onze oogen zigtbaar als hier en al maakt er nu en dan deze of gene fortuin, dan is dat nog zoo betrekkelijk min, dat menigeen bij het bezit er van, zich wel diende te schamen wanneer hij er van gebruik maakt en vraagt: „hoe kwam ik er aan?"

Dat *West-Indië* ROB! was reeds in het begin van de 16e eeuw een land van fortuinzoekers van alle natiën, het schemerende ELDORADO en zelfs bestaat er eene kaart in 1560 in *Spanje* vervaardigd waar het het punt geographisch wordt aangewezen, waar het meer *Parima* en in dat meer het eiland van denkbeeldige schatten ligt. Bij ernstig en scherp onderzoek is het welligt voor dat wereldplekje bejammerend te noemen, dat de koene ondernemende RALEIGH na eene hoogst belangrijke reis in 1595 op de *Orinoco*, 400 Engelsche mijlen het land in, na een vriendschaps verbond te hebben gesloten met TAPIOWARY, die zijn zoon aan hem afstoud om mede naar Engeland te nemen, waar hij later onder den naam van WOUTER gedoopt werd, dat deze RALEIGH, om staatkundige redenen onder JAKOBUS I, door zijn leven op een schavot te verliezen, niet in de mogelijkheid meer was, zijne reizen in dat gewest te vervolgen, want, het vriendschappelijk vertrouwen, dat hij van de Indiaansche volken in de boven *Orinoco* gewonnen had en de bevestiging der Indianen van het werkelijk bestaan der onnoemelijke schatten, (*welk, geboelen zij tot op den huidigen dag volhouden*) zoude bij de minste ontdekking van edel metaal, reeds voor twee honderd jaren de volksstroom daarheen hebben geleid, die na lessching van zijn gouddorst, dat heerlijk wereldplekje zoude hebben geschikt gemaakt, tot een der schoonste, rijkste en

bloeijendste staten der wereld. Ja, met vol regt, den naam gedragen hebben van *Guana-hani* (of goud-, rijk-, vruchtbaar land); latere pogingen, aan ongeschikte menschen toevertrouwd, deden elken goeden afloop schipbreuk lijden op de ergste baatzucht en de bejammerendste domheid, en beste jongen! ik zoude met mijne hand op het hart, niet durven verklaren, dat het tot *nog toe* beter is gegaan.

Even gelijk de invallende CRIBISIS (*onjuist*, *noemt men hen* CARAÏBEN) op hunnen zwerftogt langs de noordkust van Zuid-Amerika de monden der rivieren intogen en zich van de verdeelde en in kleine hoeveelheden gesplitste stammen meester maakten, of hen ten minste hooger op de wouden indreef, even zoo vielen ook de fortuinzoekers der 16e eeuw binnen het wereldplekje, waar het EDDORADO moest wezen. Waren de eerste invallers woest, onbeschaafd en gevreesd — nauwelijks hadden de Europeërs langs de oevers van de groote en kleine *Coma*-rivier, (nu *Suriname* en *Commewijne* geheeten) een voet aan wal gezet, of valschheid, ontrouw aan woord en belofte, wreedheid en afschuwelijke handelwijze tegenover hunne vrouwen en dochters, waren het kenmerk hunner beschaving en wekten voor altijd, bij vrees, afschuw en wantrouwen op. — De stam Indianen waarna het land later genoemd werd: *Surinen* geheeten, wist zich te vrijwaren van overlast en nadat zij zich had overtuigd, dat er met de witte kinderen der zon weinig heil te halen was, verdwenen de *Surinen* langzaam aan uit de landstreek, aan CRIMISIS, ARROWACKEN en ACOURIS het geschonden grondgebied overlatende.

Wat nu daar geschiedde, ROB! gebeurt bij elk nieuw ontdekt puntje op den aardbol door de Europeanen, — altijd en met den *bijbel* in de eene hand, gebouwd op *liecht en liefde*, en met een zwaard of eene zweep in de andere hand, maken zij, die stille vreedzaam levende volkeren tot hunne »*broeders*" (?) misschien jongen! is dat zoo het geheimzinnige middel, om staten aan staten en volkeren aan volkeren te hechten, opdat er eens in eene totale ineensmelting uit voortkomen zal, 't is mogelijk en ik heb er vrede mee, maar, dat *Europa hosannahs en te Deums* zinge, wanneer er zoo een ongelukkige troep schepselen gevonden is, die met de *koralel* van beschaving gebaand moet worden, en door den *per force* band van voor hun geheel vreemde denkbeelden moet worden getresseerd, dat beste ROBBERT! vat ik niet regt."

Doch dat daar gelaten, in het land der SURINEN vestigde zich eene volkplanting, die zich door de hulp der indianen of liever door den slaafschen arbeid, waar de kolonisten henstishielden, langzaam ontwikkelde en welligt zoude het die volkplanters gelukt zijn, de ongelukkigen tot hunne dienstknechten te houden, was er niet iets tusschen beide gekomen, dat deze met afschuw en schrik hen ontvloden waren, — de blanken beschavers, bragten het afschuwelijke gif, als gevolg hunner baatzuchtigheid, onder de eenvoudige, vreedzame, doch onbeschaafde Indianen, — verspreidden welhaast de moordende kinderpokken onder hen — en leerden hen, om bedrog, laagheid en verdierlijking onder hen te brengen, het helsche *vuurwater* kennen; nu mijn jongen! was de taak voleind, want, waar de gevolgen der ontdekking *zoo ver* gevorderd zijn, daar nadert met snelle schreden, *ontzenuwing*, "*verval*", *oplossing* — lees nu maar de geschiedenis na, ROB en doe uw best om één voorbeeld te vinden, waar het anders is gegaan, ik zal u niet vermoeijen met een tafereel van afschuwelijkheden aldaar gepleegd, uw zucht naar onderzoek zal dat van zelve voor u ontsluijeren en dan twijfel ik niet ROB! of nu en dan, zal er een blosje op je gezigt komen, bij de gedachten dat gij tot het ras behoort, die de PERUANEN de kinderen der zon noemden.

De tijd ging voorbij, en de woelige menschen, die ieder voor zich dachten, een grootheid op 't levens tooneel te bereiken waarvan het jaar 50,000 nog zou spreken, verdwenen, ongekend, ongeacht, en volstrekt niet gemist, — zoo volgden ook de kleinzonen indianen, op de mishandelde groot, en overgroot ouders, — maar deze hadden dit uit de ondervinding geleerd, dat men de blanken op de wijze moest liefhebben, als de Indianen van *Nanga napatnam* (*) de *cobra capella* lief heeft,

(*) NANGANAPATNAM, van NANGA (*slang-brilslang*) *en* PTNAM *stad. De slangen stad op de kust van* COROMANDEL, *waar het wemelt van brilslangen.*

dat is: zoo ver mogelijk uit hunne nabijheid te blijven — en dit mijn zoon! hebben zij tot op dit tijdstip, trouw volgehouden.

De kolonie kreeg eenige uitbreiding door de komst van drie familien en hunne aanhangers; de NASSIJ'S, de MEZA'S en de FEREIRA'S, geheeten — deze toch hadden onder de leiding van DAVID NASSIJ den 12 September 1659, van de *W. I. Maatschappij*, het regt verkregen, om eene *kolonie* te stichten op *Cajenne* (eene verbastering van het woord *Guiana*.) Doch na groote moeijelijkheden, aldaar ondervonden, ten gevolgen van oneenige verwarringen, tusschen de Maatschappijen »*Rohan*, en *Le cap du nord*" kwamen zij onder het patronaatschap NASSIJ, met vele *privilegien*, eigen *burgerlijk regt*, en zamenstelling van *schutterijen*. Den 25 Mei 1664 onder toezigt van *Monsieur* DE LA BARRE, officier ter zee van Z. M. *den Koning von Frankrijk* LODEWIJK XIV te *Suriname* aan en ook dit tijdperk waardoor de kolonie eene geheele verandering onderging zal ik laten rusten, omdat uwe eigene ondervinding daaromtrent, meer duidelijkheid zal erlangen dan ik u geven kan.

Statistiek.

Gedurende het 2e. Kwartaal 1859, zijn alhier

Aangekomen:

Uit Nederland	11 schep.	metende	1,168 lasten.
„ Noord-Amerika	14	„	500½ „
„ andere vr. p.	35	„	1,477½ „
te zamen	50	„	3,145 „

Vertrokken.

Naar Nederl.	5 schep.	metende	596 lasten.
„ Noord-Am.	6	„	691 „
„ andere vr. pl.	26	„	1,073½ „
te zamen	37	„	2,360½ „

UITGEVOERD.

Naar Nederland.

2,216,077 pond suiker, 32,380 pond schoone katoen, 542,845 pond heele en 680 pond gebroken koffij, 20,440 pond cacao, 43,483 gallons rum, 2,571 pond oud lood, 1,496 pond oud koper, 74 pies □ hout en 2 kisten levende planten.

Naar Noord-Amerika.

1,869,924 pond suiker, 123,346 gallons melassie, 131,805 pond cacao, 6,210 pond heele koffij, 5,670 pond huiden, 1,385 pond oud koper, 82 vaten lemmetjes en 2 vaten tamarinden.

Uit het Entrepot naar Noord-Amerika.

2 pijpen genever en

Voor Exportatie.

100 vaten en 1 okshoofd cacao, 7 vaten nagelen en 2 dito nageltakken.

Naar andere vreemde landen.

2,058,698 pond suiker, 9,050 pond schoone katoen, 1,314 pond arrowroot, 13,433 gallons rum, 755 gallons dram, 12,610 pond cacao, 1,733 pond koornmeel, 28,755 pond koorn, 485 pond huiden, 279 pond Inlandsche sigaren, 200 bossen bananen, 90 cedersplanken, 73 pies □ hout, 7,600 kub. voeten □ hout, 19 gallons bitter, 1000 stuks kokosnooten en 100 kippen.

Uit het Entrepot naar andere vreemde landen.

83 groene, 25 roode kelders en 1 pijp genever.

Voor Exportatie.

4 vaatjes boter, 3 vaatjes saucijsjes, 1 kist ansjovis, 10 vaten arrowroot, 1 baal gember, 10 vaten koornmeel, 2 vaten azijn, 85 roode en 250 groene kelders genever.

Transito.

50 groene kelders genever.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 31sten Julij, het schip *Amerika*, kapt J. T. Meermans, van Hellevoetsluis.

Den 4den Augustus, de kol. schroefstoomboot *Paramaribo*, kapt. J. F. Meijer, van Curaçao.

Idem, De Nd. Am. brik *Nereus*, kapt. T. Bates, van Gloucester.

Idem, de Hamb. sloep *Pomona*, van Berbice.

VERTROKKEN.

Den 5n. dezer, de Koloniale schroefstoomboot: *Vice-Admiraal Rijk*, kapt. H. J. Rusman, naar Demerarij.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Caspar de Robles*, kapt. van Slooten, adres bij H. Degenhard.

Het schip *Amsterdam*, kapt. Wehdemeijer, adres bij H. Degenhard.

Het schip *Compagnie*, kapt. Kuijper, adres bij J. C. Oosterbaan.

Het schip *Elisa*, kapt. Visser, adres bij J. M. Polak.

Het schip *Josephina Bernardine*, kapt. Bos, adres bij J. Gisius.

Het schip *Suriname*, kapt. Reijntjes, adres bij J. Gisius.

Het schip *Equator*, kapt. Nieuwenhuis, adres bij Gebroeders van Praag.

~~Het schip *Cuba*, kapt. Eijlers~~, adres bij P. F. Bouguenon.

Het schip *Johanna Jacoba*, kapt. Sap, adres bij H. C. Levij.

Het schip *Willem Eduard*, kapt. van Wijcks, adres bij Gebroeders van Praag.

In rio Saramacca.

Het schip *Theodora Josina*, kapt. Tjakkes, adres bij Halfhide en Co.

AANGEKOMEN PASSAGIERS.

Met het schip *Amerika*, de Heeren H. A. Schneiders van Greijffenswert, 1e. Luitenant der Art., P. G. Otterbein en J. F. W. Gravenhorst, 2de Luitenants der Inf. benevens 60 man Troepen.

PRIJZEN DER PRODUCTEN.

Bij inschrijving verkocht:

Suiker: Den 4n. dezer, van pl: *Ellen*. 19 vaten à 10 cts.

Idem, Den 6den, van pl: *Bleijendaal*, 33 vaten à 10,26 cts.

Melassie. Van hetzelfde effect p. m. 1000 gall. à 32½ cts.

Dram. Idem, 375 gall., niet toegewezen.

PUBLIEKE VEILINGEN.

Door- en ten huize van den Vendumeester J. F. FAVEREIJ.

Donderdag, den 4n. Augustes 1859

Het Huis en Erf aan de Saramaccastraat, aankomende den boedel wed. S. J. L. Kanteman. *f* 5000.— *Opgehouden.*

BURGERLIJKE STAND.

Op den 5 Augustus 1859, is aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van:

Mr. Adolph Tielenius Kruithoff en Sarah Anna Bent, gedivorceerde huisvrouw van Samuel Alexander Charles Flu.

Van den 30 Julij tot den 6 Augustes 1859 zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 30sten, Peter Mac George, Weduwen. van Philippina Johanna Jeger, 60 jaren.

Idem, Jacob Everhardus Raskein, 7 jaren en 6 maanden.

Idem, Helena Louisa Veenendaal, 36 jaren,

Idem, Robert Schmid, zoon van Gottlieb Friedrich Schmid en van wijlen Frederiehe Leisa 4 jaren.

Idem, Abigael Mozes de Robles, dochter van Mozes de Robles en van Marianna de Vries 6 jaren en 3 maanden.

Den 31, Rachel Mozes de Robles, dochter van Mozes de Robles, en van Marianna de Vries, 2 jaren en 2 maanden.

Idem, Gerrit Jan Sesinckleea, 40 jaren, n. g.

Den 3 Aug. Marianna Mathilde Anna Tijdeman, dochter van Adrianus Johannis Theodorus Tijdeman en van Sara Henriette Terpstra, 5 maanden.

Den 4den, Pandora Ruhlsdorf, 90 j. n. g.

Den 6den, Marius Jan Martin Slagpen, 20 jaren en 3 maanden.

Levenloos geboren.

Een kind van het Man. gesl. van Sara Simons.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN

Bij Koninklijke besluiten van den 30sten Mei no. 54 en 6 Junij d. j. no 23, zijn benoemd en aangesteld:

1. tot kapitein der 3e. klasse, bij het wapen der infanterie in *Nederland*, de van dat wapen in *West Indie* gedetacheerden 1e. Luitenant P. M. Netscher, en nu

2. tot kapitein bij het Bataillon jagers no. 27, dienst doende in *West Indie*, de 1e. Luitenant J. A. van der Muelen, van het Bataillon.

Bij Koninklijk Besluit van den 11 Junij d. j. No. 61, is:

1. aan den Heer G. Ruitenschild, overeenkomstig zijn verzoek, *eervol* ontslag verleend als Secretaris en Lid van de Commissie tot de Zaken der Protestantsche Kerken in Nederlandsch *Oost-* en *West-Indie*,

2. aan den Heer H. P. Timmers Verhoeven het door hem verzocht ontslag als President en Lid dier Commissie verleend;

3. de Heer de Dompiere de Chaufepie, overeenkomstig zijn verzoek, als Lid der gemelde Commissie *eervol* ontslagen,

4. in plaats van wijlen den Heer Mr. C. R. Vaillant benoemd tot Lid van de Commissie tot de Zaken der Protestantsche Kerken in Nederlandsch *Oost-* en *West-Indie*, de Heer P. Jeckel, oud Gouverneur der *Molukken*, wonende te 's Gravenhage,

5. in vervanging van den Heer G. Ruitenschild, tot Lid en Secretaris dier Commissie benoemd, de Heer J. C. Zaalberg, Theol. Doctor, Predikant te 's *Gravenhage*.

Bij Gouvernements resolutie van den 28n. Julij jl. No. 8, is aan J. Eliazar, vergund om het bedrijf van Rum en Dram verkooper, in het huis aan de *Steenbakkerijstraat* La. C. No. 151, uit te oefenen.

Bij Gouvernements resolutie van den 2 Augustus no. 9 is tot Brandmeester bevorderd, de Onderbrandmeester W. Giesbertz, en zijn tot Onderbrandmeesters benoemd J. J. H. Kolie en M. S. van Praag.

Aanzoek voor Vrijgoving.

Den 22n. Julij 1859.

Van den slaaf *Laurens*, geboren in 1802, zoon van *Wilhelmina* of *Akoeba*, toebehoorende aan F. C. Gaander.

Van het slavenkind *Margret*, geboren in 1848, dochter van *Esperance*, toebehoorende voor den vrijdom aan C. Breukelen.

Den 29sten.

Van de slavenkinderen *Jacobus*, geboren in 1854, zoon van *Celia* en *Carolus*, geboren in 1856, zoon van *Constance*, toebehoorende aan P. de Montel,

Van het slavenkind *Willem*, geboren in 1859, zoon van *Catharina*, toebehoorende aan M. A. Thurkow nu boedel.

Van den slaaf *Louis*, geboren in 1817, wiens moedersnaam onbekend is, toebehoorende aan C. J. Gerrelse.

Van het slavenkind *Cornelia*, geboren in 1856, dochter van *Diana*, toebehoorende voor den vrijdom aan D. Gezelschap.

Transport.

Den 22 Julij 1859. C. C. Wijbers aan W. Herdenburg, van de *helft* van het Erf met het daaropstaande gebouw etc, aan de *Rust en Vredestraat*, N. W. La. E No. 146. O. W. La. D No. 661.

Paramaribo, den 25 *Julij* 1859

Den 26 Julij 1859. A. S. van't Coerland aan A. H. van Borcharen als gemagtigde van E. F. Cabell, van het Huis en Erf aan de *Gravestraat*, N. W. La. B No. 3 en 4, O. W. La. C. No. 38 en 40.

Paramaribo, den 27 *Julij* 1859.

Den 29sten Julij 1859. De Exploicteur aan W. E. Ruhmann, van de plantaadje *Picardie* c. a., gelegen aan de rivier *beneden Commewijne*.

Paramaribo, den 1 *Augustus* 1859.

De provisioneele Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal op Donderdag den 11 dezer, ten Sterfhuize van wijlen den heer H. F. Wesenhagen, des namiddags om 4 uren, door den Vendumeester J. C. Gomperts publiek doen verkoopen:

De Nalatenschap van genoemden Heer H. F. Wesenhagen, bestaande in *Meubelen*, *Huisraad* en wat verder ten voorschijn zal worden gebragt.

Voorts:

De nagelatene losse *Goederen* en een *derde* aandeel in de familie Slaven: *Philida*, met hare kinderen *George*, *Martha*, *Georgina*, *Frederik* en *Willem* of *Julius*, toebehoorende den boedel E. C. R. Leue, Echtgenoot van A. J. Malmberg.

Politie.

Aan de Ingezetenen wordt kennis gegeven, dat door de noodige herstellingen aan de *Maagdenstraat*, de passage aldaar voor rij- en voertuigen, voor eenige dagen zal zijn afgesloten.

ADVERTENTIËN.

De COMMISSIE uit de *Nederl. Protest. Gemeente* te *Nw. Rotterdam*, belast met de regeling van het bouwen eener HOUTEN KERK aldaar, voor ongeveer vijfhonderd personen, looft **f 200 GULDEN** uit, aan den inzender van het geschiktste (mits goedgekeurde) plan van zoodanig gebouw, onder de navolgende bepalingen: 1o. de kosten daarvan mogen *TWAALF DUIZEND GULDEN* niet te boven gaan; 2o. de plannen van die inzenders welke genegen zijn zich tot de uitvoering daarvan te verbinden, zullen in de eerste plaats in aanmerking komen; 3o. het plan en de daarbij behoorende stukken moeten vóór Ultimo September e. k. ingezonden worden bij den ondergeteekende, van wien ook nadere inlichtingen te bekomen zijn.

Paramaribo, den 3 Augustus 1859.
Namens voorn. Commissie,
A. DESSE,
Prest.

Heeren Leden en begunstigers der *Protestantsch Surinaamsche Mettraij* worden uitgenoodigd te verschijnen in de *Hervormde Kerk*, Maandag Morgen den ACHTSTEN dezer, te *half tien* ure, ter bijwoning van 't Verslag en de Verantwoording van 't Hoofd-bestuur der genoemde Stichting.
v. SCHAICK,
Voorzitter.

Al degenen, die iets te vorderen hebben van of verschuldigd zijn aan wijlen den Heer E. C. REINALDA, kapitein bij de artillerie onlangs op het fort *Nieuw Amsterdam* overleden, worden verzocht daarvan vóór den 15n. September 1859 opgave te doen bij den ondergeteekende.
Pr. H. VERBEEK
Fungerend Auditeur Militair.

[ ] Op heden overleed alhier tot mijn innige droefheid, na eene kortstondige ziekte, mijn waarde vriend GERRIT JAN SESINCKLEE, naar gissing 40 jaren, waarvan langs dezen weg kennis wordt gegeven aan vrienden en buitenlandsche familie.
Paramaribo, den 31 Julij 1859.
J. H. SWARTSMAN.

De Vendumeester J. C. GOMPERTS zal op DONDERDAG den 11n. dezer ten huize van wijlen den Heer H. F. WESENHAGEN verkoopen De slaven *Jeannette*, (Waschmeid en Kokin) *Clementina*, Huismeid en Kind *Carolina Gustaphina*, aankomende C. F. SAMSON,
Paramaribo, den 6 Augustus 1859.

De vroeger geannonceerde verkoop ten Gouvernements huize:
Van Zilver, *Porcelein*, Cristal, *Glas* en *Aardewerk* waaronder *Fraaije* Tafel en Theeserviesen, Een bruin *Rijpaard* Merrie, en diverse andere GOEDEREN, zal alsnu plaats vinden op WOENSDAG den 17n. dezer e. k. 's namiddags 4 uren door den Vendumeester J. C. GOMPERTS.
De GOEDEREN zullen éen dag voor en op den verkoopdag ter bezigtiging zijn. [ ]

( ) Over zes weken dag en datum nader te bepalen zal door den Vendumeester A. SALOMONS publiekelijk worden verkocht:
Het *Huis* en *Erf*
gelegen aan de *Saramacca straat*, N. W. La. E No. 64, bijzonder goed gelegen voor Plantagie bewoners.
Inmiddels is hetzelve UIT DE HAND TE KOOP te bevragen bij den Vendumeester.

Te Huur gedeeltelijk of geheel.

Het *Huis* en *Erf*, staande aan de *Steenbakkersgracht* La. E. No. 74
Adres ter dezer Drukkerij.
Paramaribo, den 6 Augustus 1859.
( )

Verkrijgbaar bij
Gebrs. van Praag:

150 vaten SMITHS FAM. VLEESCH in ½ en ¼ vaatjes.
50 | 2 dito ALBURGER dito.
200 dito Family Spek in ½ ¼ en ⅛ vaatjes.
150 dito Mess Spek.
100 dito Prime Mess dito.
100 dito Shoulders dito.
100 dito Prime dito.
150 dito Clear dito.
50 dito Spekkoppen.
300 dito Mess Vleesch.
250 dito BLOM.
800 balen bruine O. I. RIJST.
400 dito witte dito.
25 tierces Carolina RIJST.
30 vaten dito.
20 blikken Watercrackers.
15 dito Nonpareils.
25 vaten ZALM.
10 Tierces dito.
50 vaten Salmon Trout.
20 dito Makreelen.
10 | 2 dito dito.
250 dito Haring.
50 dito Pohagen.
20 dito Shad.
20 dito No. 1 gepekelde Visch.
20 dito Lampolie.
10 dito Lijn dito.
400 kistjes Kaarsen gesort. van 6-16 in 1 pond.
300 dito Zeep.
4 Okshoofden Tabak.
10 kisten Pruim dito.
25 vaten Reuzel.
25 | 2 dito dito.
50 vaatjes dito.
5 vaten Terpentijn.
5 dito Harpuis.
50 dito Teer.
20 dito Koolteer.
50 dito Pik.
50 | 2 dito Molensmeer.
50 vaatjes dito.
15 vaten Wijn-Azijn.
100 vaten Zout.
20 | 2 dito Epsom Zout.
10 dito Glauber dito.
210 dozijn Worm Mixture.
20 kisten Todo-Axen.
20 dozijn Emmers.
20 nesten Tobben.
10 Koren Molens.
40 rollen Gaskettings.
30 trossen geassorteerd Touwwerk.
150 bundels Breeuwwerk.
100 bossen IJzeren Hoepels.
200 vaatjes diverse Spijkers.
50 dito Amerikaansche dito.
5 vaten Geel Oker.
150 pakjes Zwartsel.
5 kisten Lucifers.
20 tierces Krijt.
10 vaten Whiskey.

Brandewijn, Vermouth, Zoet Olie, Absinth, Muscaat Wijn in kisten, Zeildoek, Curaçaosche DRIL, P. P. en W. P. Planken en meer andere GOEDEREN tegen zeer *billijke prijzen*, mits à *CONTANT*.
Nog voorradig van de Carga *Martha Worthington*:
80 drums BAKKELJAAUW.
20 vaten HARING.
150 dito BLOM.
4 oxhoofden TABAK.
30 vaten SPEK. ( )

Te Huur:

Het nieuw geschilderd *HUIS* in de *Oranje straat* naast Dr. JUDA bij
( ) SAM. B. SANCHES.

Te Koop of te Huur:

Het **HUIS** en **ERF** op den hoek van de *Saramacca* en *Prince straten* La. E No. 47, te aanvaarden met den 15n dezer maand. Te bevragen bij
( ) *D. KRUSE.*

TE KOOP: Eene extra FORTE PIANO met Stoel. — Adres ter dezer Drukkerij. [ ]

( ) A. M. STERK, doctor in de *Genees-* en *Verloskunde*, brengt door deze ter kennisse, dat hij zich in deze kolonie gevestigd heeft.
Woonplaats:
Ten huize van den Heer GEORGE WESENHAGEN, *Gravenstraat* schuins over het Hospitaal.

Voorradig
BIJ
E. A. J. van Gogh:

EXQUISE PARFUMERIEN,
Fijne ZEEPEN, EAU DE COLOGNE, Borduurwol en Borduurpatronen op gaas gedrukt, Fijne verlakte GOEDEREN, ***Omberdoozen*, *Bronzen* Thermometers en Kandelaars, *Porseleinen* Voorwerpen, bijzonder geschikt voor Cadeaux,** FLESSCHEN BAKJES, TAFEL- en DESSERTMESSEN.
Ordinaire en Fijne
SIGAREN.
ROOKTABAK in ponds en halve ponds pakjes, *WIJN* en *BIER* per dozijn, THEEBANKET, Boterkoekjes, Trommels ANIJS BESCHUIT, Amandelen, **ROZIJNEN, Korinten, Gedroogde APPELEN Sago, Gort, Genua OLIE**, Orgeade Stroop, Vaatjes WORST, SAUCIJSJES, *BOLDENS* en *Bloemkool*
Eene partij *Schoenen Laarzen* en *Pantoffels* voor Heeren, Dames en Kinderen, *Grondschoenen*, enz. enz. ( )

12 à 14 Duizend Bolletrie *Cingels* à *KONTANT*, te bekomen bij C. P. EMANUELS, over de *Luthersche Kerk*. ( )

Roast Beef*, Versche Zalm dito *MAKREEL in ponds blikjes, tot zeer goedkoope prijzen te verkrijgen bij
( ) J. P. A. HOEFFELMAN.

Verkrijgbaar bij den ondergeteekende:
Extra Bladen Tabak
bijzonder geschikt voor Sigaren bij 50 pond en daarboven PRIMO PORK **HARING.**
Nog voorradig
Eenige Puncheons *RUM*, 21 en 22 proef, Dakleijen, *Leyenspijkers* en *Beste qualiteit*
Steam Coals.
D. J. C. O'FERRALL.

Fraai bewerkte Zilveren *VOORWERPEN*

zeer geschikt tot CADEAUX.
Verkrijgbaar bij
( ) *Jb VAN LIER.*

Extra Westphaalsche *Hammen*, Boter, Jenever, Gomelastique *Schoenen*, alsook een partijtje CASTOREN HOEDEN volgens den laatsten smaak en meer andere
Goederen.
Te bekomen bij
JOËL SALOMONS,
( ) *Waterkant.*

( ) Per Kapts. REIJNTJES en VAN WIJK ontvangen en te bekomen bij
D. ALBERGA:
Opgemaakte Dames HOEDEN, Meisjes **Flambards en Capelines,** Elegante MANTILLES alles naar den *laatsten Parijschen Zomersmaak*, Fijne Mans Zijden en Castoren HOEDEN, **Laken van f 4 en f 5 per el,** Shirting, Cambricks, Effen-, Geruit-, Gebordurd-, Gedamasseerd- en Mousjes NETELDOEK, VICTORIA LAWN en KAMERDOEK, Gebord. Onderrokken, **GORDIJN FRANJES,** Huismans- en Bielefelds LINNEN, Garen- en Katoenen DRIL, ORLEANS, Regatta Streep, Gemaakte HEMDEN, Rood Damruit, Pool en Vries BONT, Boekjesstreep, Garen en Katoenen SERVETGOED, Voeringkatoen, Salempoeris, Broekengoed, **PARFUMERIEN, *EAU DE COLOGNE*, Dames en Kinder Kousen, Zool-, Gewast-, en Verlakt *LEDER*, Dames *Laarsjes* met en zonder hakken, Hooge Mans en Jongens Schoenen, etc. etc.**

Per Kapt. VAN WIJK ontvangen en bij
A. C. Bosmans,
Verkrijgbaar: Z. M. en *Kom. Kazen*. *Edammer dito* à f 1,50, *BOTER* à f 8,50 en meer andere *Goederen*. ( )

Holloway's Pillen en Zalf.

Korstige melaatscheid en groote gezwellen zoo algemeen in het Oosten, en gewoonlijk verondersteld veroorzaakt te worden door slecht water, kunnen door HOLLOWAY'S Pillen en Zalf met het gelukkigste gevolg genezen worden. De Pillen zuiveren snellijk het onreine bloed en verbeteren de bedorvene afzonderingen der vochten, en indien de patient terwijl hij de Pillen gebruikt ook de Zalf bezigt, en de gezwollene plaatsen wel inwrijft met de hand kan hij zich gerust verlaten op eene spoedige genezing. Dezelde behandeling heeft alle klierachtige en andere gezwellen, verzacht verstijfde gewrichten, bedaart de pijn der zenuwen, tic-douloureux, jicht en rheumatiek. Schurftige en leprooze uitslag verdwijnen voor deze Zalf en aan mismaakte litteekenen wordt spoedig de natuurlijke kleur en zachtheid terug gegeven.

Deze *Pillen en Zalf* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrugstraat* à f 1 en f 3.

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.